

سالگرد روز جهانی منشور حقوق بشر را گرامی میداریم / اطلاعیه مشترک سه ائتلاف در اپوزیسیون

اطلاعیه مشترک سه ائتلاف در اپوزیسیون
سالگرد روز جهانی منشور حقوق بشر را گرامی میداریم

افراد بشر آزاد زاده می شوند و از لحاظ حیثیت و کرامت انسانی و حقوق با هم برابرند.

از سرلوحه اعلامیه جهانی حقوق بشر هفتاد و سه سال پیش در روزگاری که پیامدهای فاجعه بار دومین جنگ قدرت های بزرگ جهانی و هم پیمانانشان به قصد تقسیم و تسلط بر منابع انسانی و طبیعی جهان جامعه بشری را با کشتار میلیونی، ویرانی بی حد و حصر و درد ورنج و آوارگی بی شمار دست به گربیان کرده بودند.

در روز ده دسامبر ۱۹۴۸ سند تاریخی اعلامیه جهانی حقوق بشر در مجمع عمومی سازمان ملل متحد در پاریس به تصویب رسید. از این پس این روز به نام روز جهانی حقوق بشر در حافظه تاریخی بشریت ثبت شد. نویسندهای اعلامیه امید داشتند که تصویب این سند تاریخی می تواند خط بطلانی بر فجائیع نسل کشی یهودیان در کوره های آدم سوزی ملی گرایان افراطی نازی، بمباران اتمی هیروشیما و به آتش و خون کشیدن خانه و کاشانه بی شمار انسان های بی سلاح و بی پناه شود و سدی بر سر راه بازگشت غول آدمخوار ملی گرایان افراطی و امت پرستان ارجاعی (اسلام سیاسی) بسازد و نوید بخش دنیائی مبتنی بر آزادی و برابری باشد. شوربختانه امروزما شاهد مشاطه گران سیاسی ملی گرا با روایت های به غایت واپس گرا هستیم از جمله درایران ملی گرایان شیعی که تلاش می کنند به یاری نخبگان هنری، فکری، سیاسی و مذهبی در توده های کنده از جایگاه اجتماعی و به حاشیه رانده شده نفوذ کنند و به اهداف شوم و منافع غارتگرایانه خود در اذهان توده ها اعتبار به بخشند.

اعلامیه جهانی حقوق بشر برخلاف ایده های ناروشن متفکرین پیشین حقوق بشر با تعبیری نو از حقوق فرد انسانی بر این نکته تأکید داشت که امر برابری بشر هیچگونه نابرابری را به لحاظ نژاد، جنسیت، دین، مردم، فرهنگ و باور سیاسی بر نمی تابد و حقیقت جهانی فراسوی مرزها و فرهنگ ها و برای همه انسان های کره خاکی معتبر است. این سند از بدو طرح به دلایل مختلف از جمله نسبیت فرهنگی و ساختار سیاسی اقتصادی، با مخالفت دولت های متکی بر قوانین مذهبی و ایدئولوژیکی رو به رو شد.

این منشور به دور از نقطه نظرهای مردمی و مذهبی معین و بدون تکیه بر تمدن و فرهنگ خاص با اتکا به خرد و ارزش های بشردوستی تدوین شده و حاصل بازنگری تلاش های مدام بشری برای کسب آزادی و برابری در دوره های پر پیچ و خم گذار انقلابی جوامع گوناگون به مدرنیته و برقراری جمهوری، دموکراسی از طریق برچیدن استبداد و خودکامگی حاکمان است. بندهای ۲۱ تا ۲۱ دست آورد مبارزات استقلال طلبی در آمریکا و نیز حقوق بشر حقوق شهروندی انقلاب فرانسه اخذ شده که از

قرن ۱۹ به بعد پایه قوانین اساسی بسیاری از کشورها قرارگرفته است. بندهای ۲۷ تا ۲۲ ملهم از انقلاب مکزیک و ماده ۲۳ و ۲۴ از قوانین اساسی پاناما، شیلی و کوبا گرفته شده اند.

بیانیه جهانی حقوق بشر و ميثاق های آن به عنوان متنی زنده و حاصل مبارزات پویای مردمان جهان برای دستیابی به آزادی و برابر حقوقی فرد فرد بشری در کلیه عرصه های زندگی و رای حکومت ها و دولت ها سندی نهائی و تمام شده نیست. امروز جامعه جهانی بشری به علت مناسبات چپاولگرانه و افسار گسیخته حاکم با پیامد های به غایت زیانبار اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و محیط زیستی رو به روز است. در شرایطی که کوچ بی شمار انسان ها از روستا به شهر، از کشور به کشور واز قاره به قاره بر اثر بیابان زائی و بی آبی، جنگ های نیابتی نامنظم و منظم منطقه ای، بیکاری، فقر، خودکامگی و سرکوب دولتی و... در ابعاد غیر قابل باوری در حال رشدند و چه بی شمار انسان ها ئی که برای دست یابی به نان، کار، آزادی و جانپناه در کوه و دریا جان می سپارند، طرفداران واقعی و حقیقی حقوق بشر را با مسائل و مشکلات نوینی درگیر کرده است.

در ایران با شکست جمهوری خواهان در قرن پیش واستقرار و تداوم استبداد شاهی تلاش های مردمان برای کسب آزادی های دموکراتیک سرکوب شده و گفتمان حقوق بشری در زیر تهاجم تعصبات دینی و ایدئولوژیک کم رنگ مانده است. بدنبال براندازی نظام استبداد شاهی و استقرار جمهوری اسلامی ابتدا وابستگان به نظام شاهنشاهی به دست جوخه های اعدام تیرباران شدند که شوربختانه مورد استقبال توده ها و بعض این نیروهای واحذاب سیاسی قرار گرفت. دیر زمانی از این جنایت نگذشته بود که قلب مردمان آزادی خواه و دموکراسی طلب کردستان، ترکمنستان و الاهواز / خوزستان هدف گلوله های مزدوران حاکمیت نوپایی فاشیستی مذهبی قرار گرفت و ماه ها بعد با دستگیری، شکنجه و اعدام دسته جمعی دگرباوران و پیروان مذاهب غیر رسمی ادامه یافت.

كمبود باور عمومی به ارزش های حقوق بشری و عدم باورمندی و پایبندی عملی نیروهای سیاسی و رسانه های اجتماعی به مفاد بیانیه و عهدنامه های متعلق به آن مانع از شنیدن و درک کنه پیام خمینی به پیروانش :

"اگر چوبه های دار بر پا کرده بودیم اینطور نمی شد . اعدام در ملاء عام اگر نباشد انقلابی نیستیم . همه احزاب را باید ممنوع می کردیم . یک حزب، آنهم حزب الله. باید همه نوشته هایی که بر علیه اسلام و پیامبر باشد را از بین ببریم. جمهوری اسلامی نه یک حرف کم و نه یک حرف زیاد. بی حجاب یعنی فحشا آزاد. اسلام پوست زن ها را می کند".

اولین اعتراضات از طرف زنان علیه حجاب اجباری و پایمالی حقوق بشر در ایران صورت گرفت. از آن زمان تا کنون بیش از ۴۳ سال می گذرد و دستگیری، شکنجه، تجاوز، خشونت، نابودی، زندان، شکنجه، اعدام و کشتار به امر روزمره گی سیاست در دستگاه فاشیستی مذهبی حاکم شده و نقض بند بند بیانیه جهانی حقوق بشر با روشنی نظام وار ادامه دارد. امسال با انتساب جlad دست به خون آزادی خواهان آغشته بر مسند ریاست جمهوری و بر سرکار گذاشتن کابینه ای متشكل از سرداران سپاه در لباس شخصی شدت سرکوب ها در ابعاد بی سابقه ای در دست اجرا قرار دارد . به خاک و خون کشیدن مردمان معتبرض به بی آبی در خوزستان/الاهواز و در اصفهان و چهارمحال بختیاری مشتبه است نمونه خروار از کارنامه سیاه جlad رئیسی.

اگرچه تجربه تلح بیش از یک سده نقض حقوق بشر در ایران و به خصوص پس از چهاردهه و اندی حاکمیت تمامیت خواه و اقتدارگر مذهبی و جنایات حاصل از آن؛ بسیاری از گروه ها، نیروها، جریان ها، و احزاب سیاسی را نسبت به پایمالی فاحش حقوق بشر در ایران حساس کرده و به چالش کشیدن عدم پایبندی مقام ها و ارگان حکومتی را در دستور کارشان گذاشته، اما تا همه گیر شدن ارزش های حقوق بشری در حافظه جمعی و توانمندی نهادهای مردمی مدافع این حقوق و ترویج و گسترش فرهنگ مبتنی بر آن در جامعه راه درازی در پیش پای اپوزیسیون مترقب ایران قرار دارد.

ما، سه ائتلاف سیاسی، سالگرد روز جهانی بیانیه حقوق بشر را به انسان های سراسر جهان و مدافعان واقعی این سند تاریخی تبریک می گوئیم و بنا به توافقنامه های مشترکمان بر پایبندی خود در دفاع و ترویج این منشور و ميثاق های آن در تلاش برای کسب آزادی و برابری تأکید داریم. ما بر این باوریم که تحقق آزادی و برابری مردمان در ایران نه تنها با استقرار جمهوری، دموکراسی و جدائی دولت و دین در چارچوب ایرانی غیرمتمرکز و فدرالی دستیافتنی ست بلکه تحقق آزادی و برابری واقعی منوط به تدوین قانون اساسی مبتنی بر این منشور برای ایران آینده است که میتواند تضمین کننده تغییر و تحولات بنیادین کشور پس از براندازی رژیم اسلامی باشد.